

وقتی والدین از هم جدا می شوند یا طلاق می گیرند، باید در مورد نحوه نگهداری از فرزندان تصمیم گیری شود. در صورتی که والدین هرگز با هم زندگی نکرده باشند یا با هم رابطه نداشته اند، این تصمیمات همچنان باید اتخاذ گردند. والدین می توانند درمورد برنامه‌ای برای نگهداری و تربیت فرزندان خود توافق کنند. موافقت نامه های فرزندپروری اغلب برنامه های والدین نامیده می شود.

مزایای یک توافق نامه

وقتی والدین در مورد فرزندپروری توافق می کنند، تصمیم می گیرند که چه چیزی برای فرزندانشان بهتر است. اگر آنها نمی‌توانند توافق کنند، می‌توانند از دادگاه درخواست یک حکم فرزندپروری داشته باشند. اگر پرونده قضایی وجود داشته باشد، دادگاه تصمیم می‌گیرد که چه چیزی برای فرزندان بهتر است، نه والدین.

قبل از اینکه دادگاه در مورد فرزندپروری تصمیم بگیرد، والدین باید سعی کنند مسائل را خودشان حل‌وفصل کنند. والدین باید از یکی از فرآیندهای حل تعارض خانوادگی که در زیر توضیح داده شده، استفاده کنند.

ممکن است با توافق، مزایای دیگری درمورد تصمیم گیری برای ترتیبات والدین وجود داشته باشد. می‌تواند هزینه کمتری داشته باشد و زمان کمتری نسبت به اخذ حکم از دادگاه طول بکشد. والدینی که در مورد ترتیبات تصمیم می‌گیرند، با احتمال بیشتری از این برنامه پیروی می‌کنند. والدین همچنین می‌توانند توانایی خود را در برقراری ارتباط با یکدیگر از طریق فرآیند دستیابی به یک توافق بهبود بخشند. وقتی والدین در مورد مراقبت از فرزندان بحث می‌کنند، بچه‌ها ناراحت می‌شوند. اگر والدین بتوانند توافق کنند، فرزندانشان هم سود خواهند برد.

دستیابی به یک توافق

گاهی اوقات والدین می‌توانند مسائل را خودشان حل کنند. یکی از مزیت های توافق نامه ها این است که می‌توانند شامل هر شرایطی باشند که والدین می‌خواهند. هر یک از والدین ممکن است دارای یک طرح کلی از خواسته‌هایش باشد. والدین می‌توانند طرح کلی خود را با یکدیگر به اشتراک بگذارند. پس از بحث در مورد رئوس مطالب، یک یا هر دو والدین می‌توانند توافقات خود را بنویسند. این رئوس کلی می‌تواند به‌عنوان مبنایی برای بحث بیشتر مورد استفاده قرار گیرد.

گاهی اوقات والدین برای رسیدن به توافق به کمک شخص ثالثی نیاز دارند. برای دریافت این کمک راه های مختلفی وجود دارد. در زیر چند گزینه برای دریافت کمک به منظور دستیابی به توافق وجود دارد. والدین می‌توانند تصمیم بگیرند که چه کمکی می‌خواهند و مسئول هزینه های این خدمات هستند. ممکن است افراد دیگری هم باشند که می‌توانند به والدین در رسیدن به توافق کمک کنند، مانند مشاوران اعتقادی.

میانجی‌گری خانواده

میانجی‌گری، مشاوره و درمان زوجین نیست. میانجی نمی‌تواند دستور بدهد یا والدین را مجبور به توافق کند. یک میانجی می‌تواند به والدین کمک کند تا به راهکارهایی که قبلاً در نظر نگرفته بودند، توجه کنند. والدین در مورد مسائل بحث می‌کنند و با هم در مورد چگونگی حل آنها تصمیم می‌گیرند. سپس میانجی می‌تواند به آنها کمک کند تا تصمیمات خود را روی کاغذ بیاورند.

میانجی‌های خانواده

میانجی خانواده می‌تواند یک مددکار اجتماعی، وکیل، روانشناس یا سایر متخصصان آموزش‌دیده باشد. نه طرف کسی را می‌گیرند و نه در دعوا دخالت می‌کنند. به افراد کمک می‌کنند تا خودشان به توافق برسند.

فرآیند میانجی‌گری خانواده

معمولاً میانجی و هر دو والدین در یک اتاق با هم ملاقات می‌کنند. گاهی اوقات عواملی مانند دوری، خشونت خانوادگی یا عدم توازن قدرت می‌تواند حضور همه را در یک اتاق دشوار سازد. ممکن است به دلایل زیادی عدم توازن قدرت وجود داشته باشد، به عنوان مثال، زمانی که یکی از والدین نسبت به دیگری پول بیشتری دارد. در این موارد، ممکن است گزینه هایی مانند ملاقات هر یک از والدین به تنهایی با میانجی وجود داشته باشد. در مواردی که مسافت مشکل ساز است، می‌توان از فناوری هایی مانند ویدئو کنفرانس استفاده کرد.

والدین معمولاً چندین بار با میانجی ملاقات می‌کنند. اولین جلسه اغلب برای تعیین این اختصاص می‌آید که آیا میانجی‌گری گزینه خوبی است یا خیر. میانجی در اولین جلسه نحوه عملکرد میانجی‌گری و قوانین جلسات آینده را توضیح خواهد داد. گاهی اوقات فرآیند میانجی‌گری می‌تواند شامل افراد دیگری مانند شریک زندگی جدید یا اعضای فامیل باشد.

خدمات حقوقی مشارکتی

هنگامی که از خدمات حقوقی مشارکتی استفاده می‌شود، هر یک از والدین وکیل خود را دارند. هم وکلا و هم والدین با هم کار می‌کنند تا به توافق برسند.

متخصصین مشارکتی

متخصصین مشارکتی، وکلا و سایر ارائه دهندگان خدمات در صورت نیاز هستند. به عنوان مثال، والدین می‌توانند تصمیم بگیرند که استخدام یک روانشناس کودک به آنها کمک می‌کند تا در مورد فرزندپروری به توافق برسند.

فرآیند مشارکتی

والدین و متخصصان مشارکتی، همگی توافق نامه ای را امضا می‌کنند که نحوه همکاری آنها را مشخص می‌کند. اگر موضوع باید در تاریخی متعاقباً در دادگاه مطرح شود، همه متفق القول هستند که وکلا در دادگاه وکالت هیچ یک از والدین را برعهده نخواهند داشت. هم والدین و هم متخصصان مشارکتی با یکدیگر ملاقات می‌کنند تا سعی کنند به توافق برسند. والدین هر کدام از وکیل خود در طول جلسات، مشاوره دریافت می‌کنند. اگر توافق حاصل شود، وکلا یک توافق نامه کتبی برای والدین تنظیم می‌کنند تا امضا نمایند.

داوری خانواده

برخلاف سایر متخصصان که می‌توانند به والدین در رسیدن به توافق کمک کنند، یک داور برای والدین تصمیم می‌گیرد. برای استفاده از این فرآیند، هر دوی والدین باید به صورت کتبی توافق کنند تا به داور اختیار تصمیم گیری بدهند.

داوران خانواده

داوران خانواده وکلایی هستند که حداقل 10 سال سابقه کار در زمینه حقوق خانواده داشته باشند. آنها همچنین باید سابقه دریافت آموزش داوری و خشونت خانوادگی داشته باشند.

فرآیند داوری خانواده

باید به هر دو طرف فرصت داده شود تا مورد خود را مطرح کنند و به مورد والد/والدهی دیگر پاسخ دهند. با والدین باید به طور برابر و منصفانه رفتار شود. داور نمی‌تواند یکی از والدین را نسبت به دیگری ترجیح دهد. زمانی که داور تمام شواهد را شنید، تصمیمی می‌گیرد که به آن رای می‌گویند. وقتی داور در مورد ترتیبات والدین تصمیم می‌گیرد، باید بهترین منافع کودک را هم در نظر بگیرد.

هماهنگی فرزندپروری

گاهی اوقات حتی پس از وجود یک توافق نامه فرزندپروری یا حکم فرزندپروری، والدین ممکن است به اختلافات ادامه دهند. در این موارد، والدین می‌توانند در استفاده از هماهنگ‌کننده والدین توافق کنند. دادگاه همچنین می‌تواند دستور دهد که والدین از هماهنگ‌کننده فرزندپروری استفاده کنند.

هماهنگ‌کننده های فرزندپروری

هماهنگ‌کننده والدین می‌تواند یک وکیل، روانشناس، مددکار اجتماعی یا یک میانجی باشد که عضو یک انجمن حرفه ای است.

فرآیند هماهنگی فرزندپروری

یک هماهنگ‌کننده با والدین همکاری می‌کند و می‌تواند درباره‌ی موارد ذیل برای کودک تصمیم بگیرد...

- روتین روزانه و برنامه زمانی فرزندپروری
- تحصیلات
- مشارکت در فعالیتهای فوق برنامه و رویدادهای خاص
- مراقبت پزشکی، دندان پزشکی و سایر
- ترتیبات مراقبت از کودک با افرادی که زمان فرزندپروری یا اختیار تصمیم‌گیری ندارند
- انضباط
- حمل و نقل و سایر مسائل پیرامون مبادلات برای زمان فرزندپروری
- برنامه های سفر، زمانی که کودک بین محل سکونت والدین جابجا می‌شود
- زمان فرزندپروری حین تعطیلات و موقعیت های خاص
- ارتباط بین والدین و کودک زمانی که کودک تحت مراقبت والدین نیست

هماهنگ‌کننده والدین نمی‌تواند تصمیمی درباره موارد ذیل بگیرد...

- مسئولیت‌های تصمیم‌گیری چطو بین والدین تقسیم می‌شود
- دادن زمان فرزندپروری به کسی که از قبل، وقت فرزندپروری با کودک نداشته است
- نقل مکان کودک (اگر جابجایی باعث تغییر قابل توجهی در رابطه فرزندان با والد/والدهی دیگر شود، نقل مکان به حساب می‌آید.)

توافق نامه های فرزندپروری

جدایی و طلاق (در دسترس به زبان های عربی، انگلیسی، فارسی، ماندارین و تیگرینیا)

خشونت خانوادگی (در دسترس به زبان های عربی، انگلیسی، فارسی، ماندارین و تیگرینیا)

احکام فرزندپروری (در دسترس به زبان های عربی، انگلیسی، فارسی، ماندارین و تیگرینیا)

منابع آنلاین

canada.ca/familylaw - دارای اطلاعات در مورد قانون خانواده و همچنین ابزار محاسبه مقادیر پشتیبانی از فرزند یا ایجاد یک توافق نامه.

famli.plea.org - دارای اطلاعاتی در مورد قانون خانواده، یک ابزار برنامه ریزی ایمنی برای افرادی که خشونت خانوادگی را تجربه می کنند و یک Form Wizard برای ایجاد اسناد دادگاه قانون خانواده و همچنین یک ایجاد کننده توافق نامه برای تنظیم یک توافق نامه.

plea.org - دارای اطلاعات حقوقی به زبان ساده در مورد طیف گسترده ای از موضوعات از جمله اطلاعات برای تازه واردان (newli.plea.org).

saskatchewan.ca (جدایی یا طلاق) - دارای اطلاعات و ابزارهایی برای خانواده هایی است که با جدایی یا طلاق سروکار دارند، از جمله اطلاعات تماس با متخصصان اختلافات خانوادگی و دسترسی به کیت های خودیاری و پشتیبانی از افراد برای مراجعه به دادگاه برای یک پرونده قانون خانواده از طریق مرکز اطلاعات قانون خانواده.

sk.211.ca - دارای یک پایگاه داده قابل جستجو از بیش از 6000 خدمات اجتماعی، اجتماعی، بهداشتی غیر بالینی و دولتی در سراسر ساسکاچوان. می توانید به ۲۱۱ زنگ بزنید یا پیامک دهید. کمک تلفنی به بیش از 175 زبان در دسترس است.

Public Legal Education Association of Saskatchewan
Saskatoon, Saskatchewan
Tel: 306.653.1868 Fax: 306.653.1869 E-mail: plea@plea.org
Web: plea.org

اعتبار عکس Shutterstock Farsi

این جزوه حاوی اطلاعات کلی در مورد قانون است. این جزوه مشاوره حقوقی نیست و نباید به عنوان مشاوره حقوقی در نظر گرفته شود. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد این و سایر زمینه های قانون، با یک کتابخانه، سازمان دولتی یا PLEA تماس بگیرید. PLEA یک سازمان غیرانتفاعی و غیر دولتی است که انواع خدمات اطلاعات حقوقی را به عموم ارائه می دهد.

در صورت نیاز به مشاوره حقوقی با یک وکیل تماس بگیرید. © 1.0 2022-12

- اختلافات - چگونه اختلافات مربوط به ترتیبات والدین حل خواهد شد (به عنوان مثال با کمک یک میانجی)
- تغییرات - چگونه و چه زمانی می توان توافق نامه والدین را تغییر داد

زمانی که توافق نامه رعایت نشود

گاهی اوقات یکی از والدین یا هر دو از شرایط توافق نامه پیروی نمی کنند. نمونه هایی از عدم پیروی از شرایط توافق نامه، مربوط به وقتی است که یکی از والدین...

- در وقت والد/والدهی دیگر با کودک تداخل ایجاد می کند (مثلاً آماده نبودن کودک برای تحویل گرفتن)
- به زمان ملاقات دیر می رسد یا اصلاً نمی آید
- نمی گذارد والد/والدهی دیگر فرزند را ببیند
- در موارد خاص، کودک را می رباید (برداشتن کودک بدون اجازه)

هنگامی که توافق نامه فرزندپروری رعایت نمی شود، تعدادی گزینه وجود دارد. والدین می توانند با صحبت کردن در مورد وضعیت و یافتن علت بروز مشکلات شروع کنند. والدین می توانند از یک مشاور یا یک میانجی کمک بگیرند.

اگر راه حلی به دست نیامد، توافق نامه والدین می تواند توسط دادگاه اجرا شود. دادگاه تنها در صورتی می تواند توافق نامه فرزندپروری را اجرا کند که کتبی باشد. بسته به آنچه اتفاق می افتد، دادگاه می تواند چندین دستور صادر کند، از جمله...

- تغییر ترتیبات فرزندپروری
- انتصاب یک میانجی یا هماهنگ کننده فرزندپروری
- الزام یک والد/والده به پرداخت پول به دادگاه، اگر توافق فرزندپروری را رعایت نکرده باشد
- حکم به اینکه یک والد/والده، که زمان بودن با فرزند از او سلب شده است، زمان اضافی برای بودن با فرزندان در اختیار داشته باشد

برای اطلاعات بیشتر

منابع چاپی (رایگان و در دسترس از طریق plea.org)

راهنمای قانون خانواده

در اتخاذ هر تصمیمی، هماهنگ کننده والدین فقط باید بهترین منافع کودک را در نظر بگیرد. دادگاه می تواند تصمیم هماهنگ کننده والدین را نقض کند.

چه چیزی باید در توافق باشد؟

والدین باید خودشان تصمیم بگیرند که چه چیزی را می خواهند و باید در توافق نامه فرزندپروری خود لحاظ کنند. فهرستی که در ادامه می آید شامل برخی از مسائل رایج تر است که والدین ممکن است بخواهند به آنها بپردازند. برخی از برنامه های فرزندپروری باید به مسائلی که در اینجا فهرست نشده اند رسیدگی کنند، در حالی که برخی دیگر ممکن است همه موارد ذکر شده در اینجا را شامل نشوند. هر موقعیت خانوادگی منحصر به فرد است.

- تصمیم گیری - چه کسی تصمیم گیری می کند، آیا وظیفه دارد از والد/والدهی دیگر درباره تصمیم گیری ها پرسد یا بگوید و اگر والدینی که تصمیم گیری مشترک دارند، نتوانند توافق کنند، چه اتفاقی می افتد.
- محل سکونت - آیا کودک بیشتر با یکی از والدین زندگی می کند یا زمان بین والدین تقسیم می شود
- تغییر محل سکونت - اگر یکی از والدین تصمیم به نقل مکان بگیرد، چه اتفاقی می افتد، از جمله الزامات اطلاع و یا مجوز
- زمان فرزندپروری - زمانی که هر یک از والدین کودک را خواهند دید
- فعالیت ها (به عنوان مثال، هاک، رقص، درس موسیقی) - حضور، نظارت و حمل و نقل
- تعطیلات و مناسبت های خاص - آیا تغییراتی در برنامه منظم والدین وجود خواهد داشت یا خیر
- مبادلات والدین - چه کسی مسئول تحویل و برداشتن کودک و محل انجام آن است
- ارتباطات (اشخاص ثالث) - نحوه ارتباط با مدارس، مهدکودک ها، تیم ها و غیره
- ارتباط (والدین و کودک) - چگونه و چه زمانی اطلاعات مربوط به کودک و ترتیبات فرزندپروری بین والدین مبادله می شود، و همچنین نحوه ارتباط والدین با کودک در زمانی که تحت مراقبت والد/والدهی دیگر است
- رفتار - قوانین مربوط به رفتار والدین نسبت به یکدیگر و کودک